

PRESES APSKATS

Sagatavoja:
Uzziņu un informācijas centrs
Latvijas Nacionālā bibliotēka

10.04.2026

Preses apskatā:

LNB Ziedoņa zālē notiks Normunda Šnē un Sinfonietta Rīga koncertprogramma; Aizkraukles novada Centrālajā bibliotēkā ceļojošā izstāde "Vai grāmatai ir knābis?"; Grāmatu svētkos iznāk Kristīnes Jučkovičas stāstu krājums "Viņa nāk"; intervija ar LALIGABA žūrijas ekspertu, rakstnieci Kristīni Ulbergu; noslēgusies Bērnu, jauniešu un vecāku žūrija 2025; Helsinku Centrālā bibliotēka Oodi; Ventspils Augstskolas bibliotēka organizē latviešu valodas sarunu klubu; Dobeles novada Centrālās bibliotēkas aktualitātes u.c. bibliotēku jaunumi.

Preses apskatā iekļauti raksti no Latvijas centrālajiem un reģionālajiem laikrakstiem.

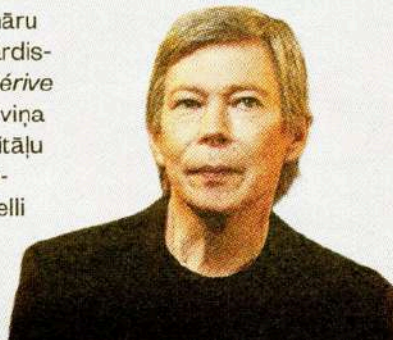
5. LAIKMETA SKAŅA

KONCERTS. Sestdien, 11. aprīlī, Latvijas Nacionālajā bibliotēkā kamerorķestris *Sinfonietta Rīga* diriģenta Normunda Šnē (attēlā) vadībā piedāvās unikālu laikmetīgās mūzikas programmu. Uzmanības centrā būs divu XX gadsimta vizionāru šedevri – franču avangardista Pjēra Bulēza opuss *Dérive 2*, kas tiek uzskatīts par viņa pēdējo kompozīciju, un itāļu mūsdienu mūzikas revolucionāra Fausto Romitelli *Professor Bad Trip*.

SINFONIETTA RĪGA

LNB Ziedoņa zālē 11.IV
plkst. 19

**Bijetes *Biješu paradīzes*
tiklā EUR 20**

Avots: Kultūras Diena un Izklaide

Datums: 09.04.2026

LNB Atbalsta biedrība aicina
Aizkraukles novada centrālajā bibliotēkā
No **01.04.** līdz **29.04.**

Interaktīva izstāde maziem pētniekiem
Vai grāmatai ir knābis?

Iepazīsti grāmatu pasauli kopā ar pučulēniem!

Izstāde tapusi Latvijas Nacionālās bibliotēkas un LNB Atbalsta biedrības iniciātas voleibolāna programā „Grāmatu starts”

Rīkotāji: Latvijas Nacionālā bibliotēka un Atbalsta biedrība
Autors: māksliniece Rīta Beļe, dizaineris Inese Zandere, ilustrators Artis Bērziņš
Atbalstītāji: Valsts kultūrkapitāla fonds, AS Latvijas Finieris un SIA Skatveru Sabiedrība

Latvijas Finieris SKATVERU

“Vai grāmatai ir knābis?”

Uz Aizkraukli atceļojusi izglītojoša un interaktīva izstāde bērniem

Aizkraukles novada centrālajā bibliotēkā līdz 29. aprīlim skatāma izglītojoša un interaktīva izstāde bērniem “Vai grāmatai ir knābis?”.

SANITA KITAJEVA,
LATVIJAS NACIONĀLĀS BIBLIOTĒKAS
ATBALSTA BIEDRĪBAS PĀRSTĀVE

Izstādes apmeklētāji var izsekot grāmatas tapšanas ceļam no rakstnieka radīta stāsta līdz grāmatplauktam. Bērni, paši darbojoties, noskaidro, kur rodas grāmatas, kā ienākt grāmatā, iemācās sacerēt stāstus, iejusties mākslinieka lomā, iepazīt

burtus un redzēt, kā tie satiekas vārdos.

Dzejniece Inese Zandere par izstādi saka: “Šī izstāde domāta maziņiem. Tā, piepalīdzot pieaugušajiem, ir pētāma pašu acīm un rociņām. Grāmata tajā ir parādīta kā radoša darbība, kurā piedalās rakstnieks, mākslinieks, izdevējs, tipogrāfs, lasītājs, bibliotekārs, kas visi kopā atklāj grāmatas gudrību un skaistumu. Bet tā ir arī lieta, ko var aptausīt, kam ir savs ķermenis, viela, uzbūve, kārtība. Un tā ir arī vieta un iespēja rotaļai, izdomai, ģimenes kopā būšanai.” ♦

Avots: Staburags

Datums: 07.04.2026

Izdots Kristīnes Jučkovičas stāstu krājums “Viņa nāk”

KRISTĪNE JUČKOVIČA stāstu krājuma atvēršanas pasākumā.

Rīgas Grāmatu svētku laikā kuplā draugu pulkā tika atvērts Kristīnes Jučkovičas stāstu krājums “Viņa nāk”, ko lasītāji jau var iegādāties visā Latvijā.

Krājumā iekļautais prologs un 19 stāsti atklāj sievietes dzīvi caur visdažādākajām attiecību šķautnēm. Vēstījuma intonācija variē no humoristiskas un ironiskas līdz smeldzīgai, aprakstītie notikumi, situācijas un tēli, ar kuriem viegli identificēties, ir pilnasinīgi un reāli.

Patī autore savā Facebook kontā raksta: “Galvenajā lomā ir viņa — dažnedažādos vecumos, sociālās pozīcijās un emocionālās situācijās. Viņa, kura mīl, nīst, tiecas būt pati sev noteicēja, viņa, kura plūst, šaubās un rikojas. Viņa — tu, viņa — es.”

“Jau Kristīnes Jučkovičas debijas romāns “Nesaki ne jā, ne nē” atklāja nobriedušu autori, kas skaidri zina, ko un kā vēlas paveikt literatūrā. To apliecina arī krājums “Viņa nāk”, kas pamišus demonstrē gan valodas pārvaldīšanas spēju, gan psiholoģiski precīzi iezīmētus tēlus, gan smalku ironiju. Lai gan liela daļa stāstu ir dziļi personiski vēstījumi, grāmata vienlaikus arī droši skatās pasaulē, atgādinot, ka neviens no mums nav piesaistīts tikai šai vietai un laikam. To izlasot, kļūst skaidrs, ka Jučkoviča literatūrā ne tikai nāk, bet ir jau atnākusi,” tā autore paveikto raksturo krājuma literārais redaktors Vilis Kasims.

Kristīne Jučkoviča ir rakstniece un sabiedriskā darbiniece, kura ikdienā strādā veselības aprūpes jomā, lasa lekcijas maģistrantiem un ir trīs nu jau paaugušos bērnu mamma. Bez literatūras un rakstīšanas viņu saista viss franciskais, ļoti patīk mūzika un prieku sagādā rožu audzēšana. Stāstu krājums “Viņa nāk” ir Kristīnes otrā grāmata. Bez debijas romāna “Nesaki ne jā, ne nē” autore publicējusies vairākos kopkrājumos gan dzejā, gan prozā un dažādos literāros izdevumos.

Stāstu krājums “Viņa nāk” aizsāk “Latvijas Mediju” izdoto grāmatu sēriju, kas tālāk nesīs šo virsrakstu kā sērijas nosaukumu. Sērijā iecerēts iekļaut Ligitas Paegles, Kristīnes Ilziņas un citu rakstnieču stāstu krājumus.

Izdevējs — “Latvijas Mediji” ♦

Avots: Staburags

Datums: 07.04.2026

Kristīne Ulberga: «Esmu skarba kritiķe»

REBEKA BUSULE

Kamēr Latvijas literatūras pasaule ar nepacietību gaida Latvijas Literatūras gada balvas (LALIGABA) isā saraksta paziņošanu, tepat Ventspilī, Gāliņciemā, norit saspringts un atbildīgs darbs. Rakstniece KRISTĪNE ULBERGA šogad ir viena no septiņiem žūrijas ekspertiem, kuriem bija jāizsijā rekordliels pieteikumu skaits, kopumā 156 grāmatas. Rakstniece atklāti runā par literatūras izvērtēšanas procesu, redaktoru nozīmi un, kāpēc rakstīšana nekad nav viegls un ātrs darbs.

Kristīne, tu pati esi bijusi LALIGABA laureāte. Kā šis novertējums ietekmēja tavu turpmāko ceļu?

– Balvas var mainīt dzīvi dažādos virzienos. Vienā gadījumā cilvēks iemieg no panākumu reibuma un sāk uzskatīt, ka ir sasniedzis kaut ko dzīvī. Otrā gadījumā viņš turpina strādāt un mācīties savu arodu. Iespējams, ir arī trešais variants, kad rodas liela vēlētāšanās iegūt balvu, bet tā gadiem netiek sasniegta. No tā var rasties rūgtums, aizvainojums un dusmas. Pēc balvas iegūšanas es sev latiņu pacēlu vēl augstāk. Savulaik grāmatu *Zaļā vārna* novērtēja, jo konkrētais gads nebija īpaši bagāts prozā. Savukārt bērnu grāmata *Es grāmata nelasu* bija vērtējums meitai, un tā izrādījās nozīmīga arī citiem lasītājiem.

Vai, esot žūrijā, izdodas saglabāt objektivitāti?

– Es nesežu autoriem kād un nezinu, cik tur katrs ieliek. Tas ir ne tikai sirdsapziņas, bet arī vērtēšanas jautājums. Proti, no cilvēka nevar *iznākt ārā* tas, kā nav iekšā. Dažreiz mani pat rauj ziņkārība pajautāt – nu, kāpēc tu vispār raksti? Godkāres dēļ? Varbūt tomēr talantīgāk būtu darīt ko citu? Nē, man nav žēl autoru par ieguldīto darbu. Drižāk šausminos par iztērēto laiku. Vērtējot noteikti esmu objektīva, jo esmu daudz lasījusi

un tāpēc spēju saredzēt kopuma kvalitāti, kas sastāv no valodas, struktūras, sižeta, dziļuma un slāņiem. Ja tā visa nav, teksts ir vājš.

Šogad izdevēji pieteica 156 grāmatas. Cik liela ir atbildība, izvērtējot tik apjomīgu darbu klāstu?

– Jo dziļāk mežā, jo vairāk malkas. Vieglāk bija atsijāt tos darbus, kas visos parametros bija vāji. Grūti šogad gāja ar tulkojumiem, jo to bija daudz un tie bija izcili. Arī dzeja mums ir ļoti laba. Bet proza šogad, manā skatījumā, ir ļoti vāja. Autoriem ieteiktu vairāk lasīt labas grāmatas un mācīties, nevis pajauties uz draugu viedokli, kuri saka: «Baigi labi tu raksti!» Tas, ka grāmatu pārķ, nenozīmē, ka tā ir kvalitatīva literatūra. Tas ir akmeņš lasītāju laucīnā. Šim laikmetam ir tendence – jo plaikanāks teksts, jo vairāk lasītāju.

Kas ir LALIGABA

Latvijas Literatūras gada balva (LALIGABA) ir nozīmīgākais ikgadējais notikums Latvijas literatūrā.

Balva tiek piešķirta vairākās kategorijās, tostarp prozā, dzejā, bērnu literatūrā, tulkojumos un debijā. No visiem pieteikumiem tiek izveidots garais saraksts, no kura tālāk atlasa isā saraksta dalībniekus. Šogad pretendenti tiks paziņoti 26. martā, savukārt laureāti kļūs zināmi svinīgā ceremonijā aprīļa otrajā pusē.

Balva tiek pasniegta kopš 2001. gada. Kopš 2024. gada laureāti saņem jauna dizaina balvu ar nosaukumu *Pretstats*, kas simboliski atspoguļo literatūras divējādo dabu.

Bet sadzīve mums ir tiktāl atvieglota tieši tāpēc, lai būtu laiks ienirt dziļāk.

Tu publiski esi paudusi kritiku par izdevniecību darbu. Kā tu to vērtē šobrīd, raugoties uz kopējo situāciju no žūrijas skatpunkta?

– Autoriem trūkst paškritikas. Šobrīd viena liela izdevniecība sper zemes gaisā par to, ka žūrija kārtējo gadu nenovērtē viņu autorus. Es šobrīd izdaru pakalpojumu, pasakot, ka šīm grāmatām ir bijusi nekvalitatīva sadarbība ar redaktoriem. Es varētu ar marķieri sakrāsot tekstu sarkanu – tās ir nepadarīta darba sekas. Lasītāji bieži nezina, cik liela loma ir redaktoram, kurš nav tikai komatu labotājs, bet autora labākais draugs. Gadās pat, ka autors iesniedz 500 lappušu garu tekstu, bet pēc redaktora darba tas sarūk līdz diviem simtiem. Tas ir svētīgs darbs.

Kā tev kā žūrijas loceklei izdodas saglabāt objektivitāti, vērtējot savu kolēģu darbus, īpaši zinot, cik cieša ir Latvijas literatūru vide?

– Nē, ne man, ne kādam citam no žūrijas lokālpatriotisma nav. Tu nevari izlikties, ka nepazīsti autoru, tomēr tekstā vērtēšanu tas neietekmē. Attiecībā

Foto: no personiskā arhīva

Kristīne Ulberga – apbalvotie un nominētie darbi:

2008: *Es grāmatas nelasu* – Jāņa Baltvilka balva.

2012: *Zaļā vārna* – LALIGABA balva (Labākais prozas darbs) un Raimonda Gerkena balva.

2018: *Tur* – LALIGABA isajā sarakstā, *Dienas* gada balva kultūrā un AKKA/LAA Autora balva.

2022: *Kas mammā somā* – LALIGABA balva (Labākais oriģināl-literatūras darbs bērniem).

2024: *Zem kupola* – LALIGABA isajā sarakstā.

uz tekstu esmu nejauks, skarbs kritiķis. Tie, kas mani pazist, to zina. Nēkāda draudzēšanās tur nepalīdzēs.

Vai Ventspils literatūru vide atšķiras no Rīgas?

– Tendences visur ir vienādas. Taču Ventspilī ir Starptautiskā Rakstnieku un tulkotāju māja – tie ir varenī, neredzamī rūļīši, kas rada apstākļus, lai varētu rakstīt prom no mājām. Var just gaisā, ka šajā pilsētā ir māja, kur cilvēki labprātīgi dodas ciņā. Paši ar sevi. Arī Gāliņciema bibliotēkas grāmatu klu- binā mēs mācāmies, ka vis-

pirms ir jāizlasa viss labais, lai labi varētu paši uzrakstīt. Tāds ir mans spriedums.

Kā tu raksturotu grāmatas tapšanas procesu?

– Grāmatas rakstīšana nav nekāda pastaiga. Tas ir smags darbs ar ilgu *attiešanas* periodu. Es to salīdzinātu ar niršanu dziļumā, pēc kuras mazliet jāpagul dekompresijas kamera, nevis ķūķinot jāskrien uz grāmatas atvērtības svētkiem.

Ko tu ieteiktu tiem, kuri gaida nominantu paziņošanu?

– Izlasiet visu. Tas būs gana daudz.

Avots: Ventas Balss

Datums: 24.03.2026

Lasīt prieks iedvesmo mazus un lielus lasītājus

Inga Kalva-Miņina

21. martā Latvijas Nacionālajā bibliotēkā (LNB) notika lasīšanas veicināšanas programmas "Bērnu, jauniešu un vecāku žūrija 2025" svinīgais noslēguma pasākums – Lielie lasīšanas svētki. Tajos pulcējās bērni no visas Latvijas un grāmatu autori, tulkotāji, ilustratori un izdevēji, lai kopā atskatītos uz pērn izlasītajām grāmatām un noteiktu vismīlākās grāmatas katrā vecuma grupā.

Lasīšanas maratonā pērn iesaistījās 912 bibliotēkas. No 2012. gada LNB īsteno Lasīšanas vēstnešu kustību. Bibliotekāri nosauc visčaklākos palīgus, kuri aktīvi iesaistās, lai bērni un jaunieši vairāk lasītu un vietējā kopienā iesaistītos lasīšanas veicināšanas aktivitātēs. Šogad Lasīšanas vēstnešu pulks bija kuplāks, nekā citus gadus, un Atzinības rakstus un grāmatas no izdevniecībām saņēma:

* no Latgales – Aija Kuzminska (Kaunatas pagasta bibliotēka), Anita Grīneviča (Krāslavas novada bibliotēka), Inese Pujate (Tilžas bibliotēka) un Kristīne Stafecka (Rēzeknes 2. bibliotēka);

* no Rīgas/ Pierīgas – Anita Terehova, Liene Čelnova un Sigita Sakoviča;

* no Kurzemes – Olīta Silava;

* no Vidzemes – Daiga Andersone, Diāna Felkere, Līvija Karro un Maija Balode;

* no Zemgales – Anita Čerpinska, kā arī Ilona Ozoliņa-Čiu, kura ir Lasīšanas vēstnešu Nūdzērijas Lasīšanu skolā.

Pasākumā tika godinātas arī Lasīšanas vēstneses, un Latgales reģionā tās ir (no kreisās): Kristīne Stafecka (trešā), Inese Pujate (piektā), Anita Grīneviča (septītā) un Aija Kuzminska (trešā no labās)

Kristīne Stafecka – Lasīšanas vēstneša Latgales reģionā

Lielie lasīšanas svētki Latvijas Nacionālajā bibliotēkā Kristīnei un dēlam Akselam bija priecīgs notikums

Šoreiz iepazīstināsim ar Lasīšanas vēstnesi KRISTĪNI STAFECKU, kura kopā ar dēlu dzīvo Rēzeknes novada Jaunviļānos. Ikdienā bieži dodas uz Rēzekni, kur visos gados Lasīšanas 2. bibliotēkā, jo abi ar dēlu ļoti mīl lasīt grāmatas. Pagājušajā gadā ēklāko lasītāju apbalvošanas pasākumā «LASIS» Stafecku ģimene saņēma balvu nominācijā «Ģimene bibliotēkā». Māte ar dēlu gada laikā bija izlasījuši 67 grāmatas. Kristīne ir lielisks piemērs citām ģimenēm, parādot, ka, ja vecāki lasa grāmatas un savā lasītprīkā dalās ar bērniem, tad arī jaunā paaudze iemīlēs grāmatu pasauli.

Pastāsti, kā tavā dzīvē ienāca grāmatu lasīšana.

– Izauģu laukos, kur pavadīju dzīves skaistākos gadus, šeit iemācījies mīlēt dabu un dzīvniekus. Pirmo reizi grāmatas iepazīnu, ciemojoties pie vecmamma, un lasīt iemācījies tikai skolā, kad man bija septiņi gadi, diemžēl iepriekš lasīt nemācēju.

Pirmā grāmata, ar kuru mūs iepazīstināja vecmamma, bija lūgšanu grāmata. Mana skolotāja un mana pirmā grāmata bija ābece – skaistās, krāsainās bildītes, pirmie burti, alfabēts mani mudināja lasīt. Diemžēl mana pirmā pieredze pirmajos skolas gados nebija pārāk pozitīva, lasīju ar asarām acīs, kad skolotāja kļiedza uz mani un pārmeta, ka nelasau, bet es jau biju iemācījies lasīt pie sevis, galvā. Diemžēl skolotāja neticēja,

ka protu lasīt, es biju sāpināta jau ļoti agri, un tas mani radīja vēl lielāku spūtu lasīt un daudz lasīt. Jā, ābece man atvēra plašos grāmatu pasaules vārtus.

Kā patika apbalvošanas pasākums Rīgā?

– Saņemot šo titulu, uzdevu sev jautājumu – vai patiešām esmu to pelnījusi? Visu, ko daru Rēzeknes pilsētas 2. bibliotēkā, es daru no sirds, jo patik radoši izausties. Paldies Rēzeknes 2. bibliotēkas vadītājam Intai Anspokai, bibliotekārem Intai Sonderei un Nadīnai Jefimovai, kuras darbojas ar mani kopā, vadot ģimeņu sestdienas.

Paldies arī Rēzeknes Bērnu bibliotēkas bibliotekārei Meldrai Gailānei, kura iepriekš arī ir ieguvusi Lasīšanas vēstneses titulu, par atbalstu, dodoties uz Latvijas Nacionālo bibliotēku.

Runājot par pasākumu, priecājāties, ka mums ar Akselu tika atvēlēta otrā rinda, kur mums priekšā sēdēja Bērnu, jauniešu un vecāku žūrijas titullēto grāmatu autori, pasākuma organizatori, vadītāji, grāmatu izdevēji, tulkotāji un kultūras ministri. Tas bija liels pagodinājums. Ļoti patika Māra Grigaļa pasākuma vadīšanas stils un aktivitāte, bērniem bija ļoti interesanti, viņš spēja noturēt šo aizrautību visa pasākuma laikā. Paldies arī Rīgas cirksam par izklaidi un grupai «dille» par koncertu.

Kādās aktivitātēs esi iesaistījies un palīdzī Rēzeknes 2. bibliotēkā?

– Ikdienā dzīvojam Jaunviļānos, bet ik pa laikam dodamies ciemoties pie brāļa, kurš dzīvo Rēzeknē. Iesana uz bibliotēku mums bija kā mazie svētki, atpūta no ikdienas darbiem, atpūta no viedierīču un televizora. Pagājušajā gada pavasarī, ieklausoties, kā lasu grāmatu, sapratu, ka šīs grāmatas aizrautu arī citus. Mana iedvesma šiem pasākumiem bija pasaku grāmata par princesēm. Tad nu ar šo ideju devos pie bibliotēkas vadītājas Intas. Pēc mēneša tika izveidots pasākuma plāns, arī saņādītā mana pirmā sestdienu ar Rēzeknes pilsētas bērniem un ģimenēm.

Pagājušajā gadā piedalījies vairāk pasākumu organizēšanā. Ģimenes sestdienā «Lasām kopā», kuras tēma bija «Princeses», kopā lasījām pasaku par Pelnušķīti un radoši darbojāties. Uz pasākumu meitenes ieradās savās skaistākajās princesu kleitās, Aksels bija princis un krustmeita – Pelnušķīte, kura bija pazaudējusi savu skaisto kurpīti. Pasakas ainas tika izspēlētas kā teātra izrādē. Maijā notika Māmiņdienu dzejas lasījums un radošā darbnīca, jūnijā organizējām radošo Ligo dienas darbnīcu. Oktobrī piedalījies Intas Sondores lasītāju

klubīna «Grāmatu draugu pietura» pasākumā, kura laikā tika atzīmēta arī bibliotēkas 60 gadu jubileja. Decembrī lasītāju klubīna «Grāmatu draugu pietura» dalībniekus iepazīstinājām ar savām ģimenes svētku tradīcijām un salīdzinājām dažādu kultūru ierāžas.

Šogad februārī lasītāju klubīna pasākumā runājām par interesantākajiem un sirdij tuvākajiem romāniem, savukārt ģimenes sestdienā piedalījāties pasākumā «Reiz bija...» – pasaku dienā bērniem, kuras laikā iepazīnām pasaku par vecīša cimdipi, radoši darbojāties, kopā ar dēlu un citiem bērniem izspēlējām šo pasaku kā izrādē.

Paralēli ar dēlu piedalījāties lasīšanas veicināšanas programmā «Bērnu, jauniešu un vecāku žūrija 2025». Lasījām ne tikai sava vecumposma, bet arī citās vecuma grupās iekļautās grāmatas.

Tu grāmatas lasi kopā ar dēlu. Pastāsti par viņu vairāk.

– Mans dēls Aksels Stefāns ir lielākais motivators, kurš mani mudina lasīt. Man, sešus gadus mācoties internātskolā, bibliotēka bija mīlākā vieta, kuru apmeklēju pēc skolas, un grāmatas bija mani labākie draugi, tā bija pasaule, kura man atvēra plašus un ļāva izrauties no internāta dzīves. Pusaudzū laikā man patika grāmatu sērija «Kas? Kur? Kad?», kas bija par zinātni. Tajā laikā man gribējās zināt visu un būt pašai gudrākajai. Tāda pusaudzē ambīcija, bet tā mani mudināja mācīties, mudināja lasīt un izzināt pasauli.

Kad biju stāvoklī, mācījies Bulduru dārkpības vidusskolā. Akselam augot, vēlējos viņam parādīt savu pasauli, to, kas man interesē, kas mani aizrauj, kas man patīk, un daļa no šīs aizraušanās ir bibliotēka un grāmatas. Akselam augot lielākam, viņam pašam sāka interesēt grāmatas, un bibliotēka bija tā vide, kur viņš spējis izausties radoši un socializēties ar citiem bērniem. Ikdienā Jaunviļānos mums nav televizora, bet ir grāmatas.

Aksels Stefāns ir sešus gadus vecs puika, viņš apmeklē Viļānu pirmsskolas izglītības iestādi «Bīte», mācās «Saulītes» grupiņā. Te paldies varam teikt «Saulītes» grupas audzinātājam, it īpaši Daigai Golubovai, kura ir latviešu valodas un lasītprasmi un lasītintereses veicinātāja. Grupiņā «Saulīte» ir izveidota īpaša bērnu mazā bibliotēka, tās kā grāmatu apmaiņas punkts – bērni nes no mājām savas mīlākās grāmatas, lai tās var izlasīt citi bērni.

Kādu dienu Aksels atstiepa no dārzīņa 2 kg smagu grāmatu, jāpiebilst, ka bērniem tiek dotas līdzī somiņas, kurās ielikt savas mīlākās grāmatas. Šī bija Kristēlas Foglas grāmata «Laumiņu pasakas», katru vakaru Aksels lūdz lasīt pasakas no šīs brīvīgās grāmatas, kas ir interesanta gan meitenēm un puikām, gan arī pieaugušajiem.

Kuras ir jūsu mīlākās grāmatas?

– Ikdienā vairāk lasu bērnu grāmatas, tas ir laiks tieši pirms gulētiešanas, kuru veltu dēlam. Rītus sāku ar Engļu skolas vadītājas un autore Maijas Kadīķes grāmatām «Sievietes svētki», «Pārcēlājs», «Es atkal sākos», «Pamošanās». Maijas Kadīķes grāmatas ir par Dievu, mīlestību, dzīvi un Gaismas pasauli. Pa retam lasu arī psiholoģiju, interesē Robinas Šarmas grāmatas. Gan Akselu, gan mani aizrauj enciklopēdijas par dabu un dzīvniekiem. Grāmatas cenšos iegādāties grāmatnīcās vai portālā andelemandle.lv, bet bērnu grāmatas izvēlamies Rēzeknes pilsētas 2. bibliotēkā.

Pēdējā grāmata, kuru izlasīju, bija par beznosacījumu mīlestību – Melīsas Dakostas grāmata «Visa debesu zilgme». Tā patiešām bija lasīšanas vērtā grāmata, notikuši manī vēl ilgu laiku dzīvoja, grāmatu lasīju gan ar asarām acīs, gan ar smaidu seļā un prieku sirdī. Īsts piedzīvojums, kuram dzīvot līdz.

Akselam mīlākās grāmatas ir no Bērnu, jauniešu un vecāku žūrijas kolekcijas – Ineses Zanderes un Anetes Meleces grāmata «Ceļotājs čemodāns», tāpat mums abiem patika Dačas Krēsliņas grāmata «Kas par smaku?». Šī grāmata līdz pat pašam beigām bija aizraujoša un interesanta. Grāmatas saturs atklāja zudušās sugas un to īpatnības, šī grāmata bija ne tikai interesanta, bet arī izglītojoša lasāmviela.

Kā steidzīgā ikdienā atrast laiku lasītprīkam?

– Dienā noteikti ir jāatrod kāda stunda, ko veltīt lasīšanai. Vecākiem iesaku lasīt priekšā saviem bērniem jau no mazotnes un mazāk pavadīt laiku viedierīcēs. Katrā bērņā ir interese par grāmatām, tikai vajag kādu, kurš spējis atklāt šo sfidzīņu mazajā lasītājā.

Paldies katram, kurš mums deva iespēju būt daļai no bibliotēkas pasaules, paldies par nominācijām, paldies grāmatu autoriem un izdevējiem par tik lieliskām grāmatām, kurās var izdzīvot aizraujošākos dzīves posmus gan mazi, gan lieli lasītāji. ▣

«Projektu finansē Mediju atbalsta fonds no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem». Par projekta raksta «Lasīt prieks iedvesmo mazus un lielus lasītājus» saturu atbild SIA «Vietējā».

MAF
Mediju atbalsta fonds

Avots: Vietējā Latgales Avīze

Datums: 27.03.2026

Bērni un vecāki lasīja un vērtēja grāmatas

5. martā Preiļu Galvenās bibliotēkas Bērnu literatūras nodaļā notika sirsnīga tikšanās «Vecāku žūrijas 2025» pasākumā «Grāmatas, kas vieno» – pie tējas tases un sarunām par izlasīto. Grāmatas patiešām spēj satuvināt – tās vieno paauzdes, rosina sarunas un ļauj kopā atklāt jaunus stāstus.

Bibliotēkā šai lasīšanas programmai 2025. gadā bija pieteikušies 236 eksperti (tai skaitā iekļauti 77 Preiļu pirmsskolas izglītības iestādes «Pasaciņa» audzēkņi, ar kuriem kopā Bērnu literatūras nodaļas darbinieces lasa grāmatas pasākumu ciklā «Lasīt-prieka darbnīca»).

Dažādu vecumu bērnu-ekspertu un vecāku žūrijas pārstāvju balsojuma 1.–3. vietu ieguvēji:

1. vieta – Ineses Zanderes un Anetes Meleces grāmata «Ceļotājs čemodāns», Toma Dirģēlas un Ingas Dagiles grāmata «Mans tētis raksta grāmatu», Lauras Vinogradovas un Ievas Maurītes grāmata «Pauls spēlē», Marjus Marcinkeviča un Linas Itagaki grāmata «Meitene ar šauteni», Žana Kloda Murlevā grāmata «Okeāna bērns» un Tīnas Hāneskas grāmata «Ļaudis, kas sēj sniegā».

Vecāku žūrija apsprieda savas grāmatas favorītes

2. vieta – Agneses Vanagas un Marinas Henriņas grāmata «Vienu dienu ačgārni», Jurgas Viles un Agnes Nananai grāmata «Kašalotu radio», Ilzes Meisteres un Ingas Actiņas grāmata «Baseina pārvaldnieks medī pīles», Mari Tēdes un Marjas Līsas Platsas grāmata «Ingmars un jūra», Nila Saksa grāmata «Augstāk» un Rūtas Šepetis grāmata «Man tevi jānodod».

3. vieta – Annas Vaivares un Ineses Zanderes grāmata «Otrais koncerts», Jura Zvirgzdiņa, Ingunas Ulas Cepītes un Gundegas Muzikantes grāmata «Rasas die-

nasgrāmata», Edvarda van de Vendela, Anuša Elmana un Anetes Shāpas grāmata «Miška», Annas Ēringas grāmata «Bučas un apskāvēieni no Pollijas Stormas», Roberta Granta grāmata «Filozofu pagrīdes vienība» un Mihas Kovāča grāmata «Lasu, tātad esmu».

Plašāk par bērnu, jauniešu un vecāku žūriju var lasīt Latvijas Nacionālās bibliotēkas mājaslapā <https://lnb.gov.lv/news/berniem-un-jauniesiem/>. ▼

Teksts un foto – Preiļu Galvenās bibliotēkas Bērnu literatūras nodaļas vadītāja Solvita Erta

Avots: Vietējā Latgales Avīze

Datums: 20.03.2026

Viesistaba Helsinku sirdī

Bibliotēka "Oodi" kā cita veida patvertne Somijas iedzīvotājiem un viesiem

DŽĪVESZIŅA

ILMĀRS RANDERS

no Helsinkiem

Mūsu nemierīgajā laikā, kad piedzīvojam militāros konfliktus un ekonomiskos satricinājumus, tepat Eiropā, samērā netālu no mums, ir valsts, kas jau deviņo gadu pēc kārtas ANO "Ziņojumā par pasaules laimi" ieņem pašu augstāko novērtējumu. Turklāt – par spīti savai atrašanās vietai: mūsu kontinenta pašos ziemeļos un tam, ka sauszemes robeža ar impēriski noskapoto Krieviju sašņiedz gandrīz 1300 kilometrus. Tā ir Somija.

Pēdējos gados par Somiju un somiem dzirdam arī to, ka viņi ir iedvesmojošs piemērs: no viņiem var mācīties, kā satraucošos notikumos nekrīst panikā, kā visādu veidu krīzēm mērķtieciīgi gatavoties – jo sevišķi laikos, ko vēl nesēn varēja dēvēt par samērā mierīgiem. Nepilnu sešu miljonu valsti pēdējo 20 gadu laikā ir uzbūvētas 50 500 civiļās aizsardzības patvertnes, kur militāras apdraudējuma laikā var pagābīties apmēram 4,8 miljoni Somijas iedzīvotāju.

Tikmēr paši somi lepojas ne tikai ar teicami sagatavoto civiļās aizsardzības infrastruktūru pazemē un pašu sabiedrības izpratni par noturību krīžu situācijās, bet arī par kādu unikālu objektu virszemē galvaspilsētas pašā centrā, Helsinku sirdī iepretim parlamenta ēkai. Tā ir Helsinku centrālā bibliotēka "Oodi" jeb latviskojot – "Oda". Ikvien apmeklētājs, kurš tur iegriezies pirmo reizi, droši vien daudz vairāk par arhitektonisko izpildījumu būs pārsteigts par ēkas neparasto izmantošanas koncepciju, kas vismaz zemākajos stāvos neko daudz nelielina par nokāšanu bibliotēkā tās tradicionālajā izpratnē.

Kā kopīgā dzīvojamā istabā

"Somijā un Helsinkos būsi vairākas dienas? Noteikti aizēj uz viņu jauno bibliotēku, nenožēlosi," kad bija skaids par darba braucienu uz kaimitzemi, saņēmu vēlgus padomus no līdzīvēkiem, kuru izvēlēm un gaumei uzticos. Tomēr nodomāju – nu, nu, kas tur tāds neredzēts varētu būt? Kaut vai salīdzinot ar mūsu "Dainu kalnu" Rīgā – lai arī cik ilgi un smagi Latvijas centrālā bibliotēka nāca, tomēr tagad Latvijā tā nenoliedzami ir viena no pirmajām izvēlēm presētī konferenču rīkošanai,

Helsinku centrālās bibliotēkas "Oodi" pirmajā stāvā var spēlēt šahu.

ILMĀRA RANDERA FOTO

muzejiskām vērtībām un, protams, grāmatām. Taču mana komandējuma mērķis un darba kārtība pilnībā bija saistīta ar šobrīd daudz aktuālākajiem mūsu reģiona drošības un aizsardzības jautājumiem. Nēkāda sakara ar bibliotēkām...

Tomēr komandējuma organizators, Somijas Aizsardzības ministrija, pašakumiem piesātinātās dienas noslēgumā bija iepilnājis arī Helsinku centrālās bibliotēkas apmeklējumu, jo izrādījās, ka saistība ar drošību tai ir. Īpašo ielūgumu vizītei Somijā bijām saņēmuši seši žurnālisti no dažādām Eiropas valstīm. Pa dienu tikāmies ar valsts amatpersonām, apmeklējām 6000 cilvēkiem paredzētu pazemes patvertni (divējādi izmantojama, ar bērnu un pieaugušo aktivitātēm paredzētu aprīkojumu pielāgota arī iekšēnas lietošanai), izbraucām arī uz Somu līča piekrastes karaspēka daļām. Lai arī neuzkritoši, tomēr visās apmeklējumu vietās izskanēja vēstījums – līdz ar tehniski uzbūvēto aizsardzības infrastruktūru sabiedrības drošības koncepcijā esot arī iedzīvotāju mentālais miers.

Izrādās, ka šāda veida mieru var arī apgūt, savā ziņā mācīties un trenēt tieši tādā vietā kā "Oodi". Projekta vizijas attīstīšanā divu gadu desmitu garumā aktīvi piedalījušies neskaitāmi Somijas iedzīvotāji. Arhitekti aptaujājuši ģimenes ar bērniem, iedzīvotājus ar speciālām vajadzībām, seniorus un studentus, vaicājot, kas ir svarīgi, lai jaunā bibliotēka būtu izmantojama ikvienam. Saprotams, ka vēlmes bijušas dažādas, taču rezultātā radies kompromiss, kas tiešām darbojas: "Oodi" būs

tāda, kādu to vēlies! Saticies ar draugiem, iemācies un dari praktiskas lietas, radi mākslu, lasi vai atpūties. Apmeklē "Oodi" kopā ar ģimeni, rezervē sev atsevišķu telpu vai pavadī savu darba dienu mierīgā gaisotnē. Ja gribi, radi pats savu notikumu! Tādēļ pašī šomī šo vietu sākuši dēvēt arī par kopējo dzīvojamu istabu.

Paliekoša dāvana Somijas simtgadei

Apmeklētājiem "Oodi" durvis vērsi 2017. gada 5. decembrī, dienu pirms Somijas 101. dzimšanas dienas kā simboliska svētku dāvana, ko galvaspilsēta pasniegs saviem iedzīvotājiem.

Atšķirībā no klasiskas grāmatu krātuves, "Oodi" piedāvā pilnīgi jaunu XXI gadsimta bibliotēkas konceptu – dinamiska telpa ar atvērām un bez maksas pieejamām publikācijām zonām. Piemēram, pirmajā stāvā iepretim garderobei pie lielas stikla sienas ir gara galdu rinda, ko aizpēmuši šahisti. Šis mentālais vingrināšanās spēles cieniņāji tur liela skaitā esot sastopami allaž, kamēr vien "kopējā dzīvojamā istabā" atvērta apmeklētājiem. Šīs stundas ir pietiekami garas darbības modernā bibliotēka strādā no astoņiem rītā līdz deviņiem vakarā un brīvdienās – no desmitiem rītā līdz astoņiem vakarā.

Otrajā stāvā izvietotas darbnīcas, studijas, dažādas digitālās ierīces. Iepriekš rezervējot, bez maksas var lietot, piemēram, šujmašīnas, 3D printerus, mūzikas instrumentus, pat ierakstu studijas! Gaitenju malās ir arī telpas sanāksmēm. Laučirdzami ne vien šejās aktīvajās zonās, bet arī mansardiem līdzīgās tribīnēs, kur,

Otrajā stāvā atrodas meistarklases, pat skaņu ierakstu studijas ar visiem instrumentiem. Attēlā – jaunais talants izvēlas, kuru mūzikas instrumentu viņš gribētu rezervēt saviem mērķiem.

Bērnu laukums un grāmatas. Šeit tomēr arī lasa.

brīvi atlaizoties, var atrast savrupāku vietu lasīšanai vai notiesāt sviestmaizi. Vai arī gluži otrādi – atrasties uz tādas kā skatuves, parādīt sevi, vērot citus vai ainavu aiz loga.

Publika diezgan dažāda, jāteic arī – diezgan liels īpatnsvārs ar dažādu ādas krāsu cilvēkiem. Somiju apmeklējumu neba pirmo reizi, un jāatzīst arī tas, ka no trešajām valstīm iebraukušo helstinklešu ar katru reizi redzams arvien vairāk. Iespējams, ka "Oodi" ir viena no veiksmīgajām vietām, kur notiek šo Somijas iedzīvotāju reāla integrācija.

Bet kāds te vispār ir sakars ar grāmatām – ne bez ironijas, tomēr ar tādu kā labestīgu joku no mūsu grupas gidei vēl otrajā stāvā pajautāja kolēģis no Nīderlandes. Lūdzu – trešajā stāvā! Tūkstošiem grāmatu vismaz 20 valodās – turpat

uz vietas. Taču neaizmirsīsim, ka Somija ir arī savulaik apbrīnojama "Nokia" un citu avangarda tehnoloģiju dzimtene. Tā arī "Oodi" ir īpašs digitālais serviss, kas lasītājiem nodrošina pieeju miljoniem grāmatu – visām, kas vien rodamas Helsinku pilsētas bibliotēku sistēmā, un ne tikai.

Trešajā, grāmatu stāvā, pieņemts uzvesties klušu – kā parastā bibliotēka. Divainā kārtā to ievēro par mazi bērni, kuriem arī šajā stāvā ierīkoti spēļu laukumi. Savukārt pieaugušie apcerē vai iedvesmai vajadzīgās sajūtas var iegūt ar "Grāmatu debesu" skatu.

Vārdu sakot, šajā ēkā ikviens ir gaidīts un atradīs sev noderīgu nodarbošanos. Runājot par tūristiem, it kā jau grūti iedomāties, ko gan tur varētu darīt Helsinku viesis – ja nu vienīgi pabrināties, ka mūsdienās

bibliotēka var būt arī tāda. Tomēr jāteic, ka Helsinku ziemeļiem raksturīgu klimatu. Ja pilsētas viesim tur gādāties suņa laiks, der atcerēties – pašā Helsinku centrā ir vieta, kur vienmēr būsiet gaidīts. Ja pēc arhitektoniski izcilās ēkas apskates tās trīs stāvos neko sev piemērotu tomēr nebūsit atradīs, mierīgā garā un komfortablos apstākļos mūsdienīgo Helsinku iepazīšanu var turpināt, neizejot no bibliotēkas ēkas. Pa "Oodi" ēkas lielajiem logiem redzamas citas Somijai nozīmīgas celtnes: Olimpiskā stadiona tornis, operas nams, "Finlandia" koncertzāle, Helsinku Mūzikas nams un Sibeliusa akadēmija, kā arī parlamenta ēka un modernās mākslas muzejs "Kiasma". Bibliotēkas vietas izvēle pilsētas sirds vidū neesot bijusi nejauša.

Avots: Latvijas Avīze

Datums: 10.04.2026

Valoda kā spēks, kas vieno

MARTA FOGELE

Ventspils Augstskolas bibliotēkā ik nedēļu satiekas latviešu valodas sarunu kluba *Valodas draugi* dalībnieces. Nodarbībās iesaistās Ukrainas pilsoņi, kuri vēlas apgūt un uzlabot latviešu valodu, lai iekļautos vietējā sabiedrībā.

Dalībniecēm pulcējoties, rodas patīkama un jauka atmosfēra, viņas smaida un ir gatavas iegūt jaunas zināšanas. Ieradušās ir jaunas dalībnieces, kuras latviski novēl *Labrīt!* un iepazīstina ar sevi. Visas sarunu kluba dalībnieces veic dažādus darbus; viena no viņām pastāsta par savu ideju un projektu, organizējot dažādus pasākumus, kas būs saistīti ar Ukrainu.

Par sarunu kluba izveidi vairāk pastāsta Augstskolas bibliotēkas un nodarbību vadītāja Laura Janvare: «Ukrainu centra koordinatore Irina Hubarčuka vērsās ar ideju šeit izveidot *Valodas kafējnicu*, kāda notiek Pārventā. Šobrīd šīs nodarbības tiek piedāvātas tiem ukraiņu iedzīvotājiem, kuri ir apmetušies dienesta viesnīcā, taču, ja ir vēlme pieteikties, tad to var izdarīt Augstskolas bibliotēkā. Lielākā daļa sieviešu, kas piedalās nodarbībās, strādā un dzīvo dienesta viesnīcā, – lai būtu ērts laiks un vieta. Iniciatīva nāca no ukraiņu cilvēku puses, tā tika saskaņota ar Ventspils bibliotēkas direktori Astru Pumpuru, un piedāvātas iespējas, lai nebūtu jābrauc tikai uz Pārventu.» *Valodas draugi* ir jauna grupa, līdz šim bijušas tikai trīs nodarbības, pirmā bijusi iepazīšanās nodarbība, otrajā runāja par mākslīgo intelektu, savukārt trešā tikšanās bija veltīta zaļam dzīvesveidam un sastāvēja no trīs sadaļām: vides aizsardzība, veselīgāks dzīvesveids un ietaupījumi un ekonomiskā efektivitāte. Kāda dalībniece latviešu valodā pastāstīja, ka šķiro atkritumus un brauc ar velosipēdu.

Dalībnieces izlasīja tekstu, pēc tam tulkoja, lai to izprastu, kā arī palīdzēja cita citai paskaidrot. Uzdevumi ir daudzveidīgi, tajos tiek attīstīta latviešu valodas izpratne, saruna, teksta lasīšana un tulkošana, rakstīšana, prasme izteik-

Foto: Marta Fogele

Sarunu kluba *Valodu draugi* dalībnieces sestdienas nodarbībā.

ties un valodas barjeras pārvarēšana. «Latviešu valoda ir ļoti grūta – garumzīmes, galotnes, mācāmies gandrīz četrus gadus, bet aizvien ir grūti saprast, runāt un rakstīt. Lasīt un saprast ir vieglāk, bet runāt ir grūtāk,» atzīst viena no dalībniecēm.

«Ir svarīgi, lai šīs nodarbības sniegtu zināšanas un būtu vieglāk nokārtot eksāmenu, jo tāds ir mērķis. Galvenās bibliotēkas Reģionālajā mācību centrā papildus ir nodarbības, kur vairāk apgūst gramatiku. Varu uzturēt sarunu, varam pārrunāt dažādas lietas, bet tieši gramatiskās lietas ir jā-māca speciālistam,» galveno nodarbību mērķi norāda vadītāja.

Ukrainas civiliedzīvotājiem, kuri saņēmuši pagaidu aizsardzību Latvijā, latviešu valodas apguve un eksāmena kārtošana ir obligāta, lai veicinātu viņu iekļaušanos sabiedrībā, darba tirgū un nodrošinātu efektīvu komunikāciju. Arī dalībnieces uzsver: «Svarīgi ir sazināties ar kolēģiem, ar latviešu draugiem un pierakstīties pie ārsta.» Kā arī sievietes grib runāt un zināt latviešu valodu, lai saprastu, par ko runā apkārtējie, un uzzinātu vairāk informācijas.

Vadītāja par izaicinājumu uzskata to, ka dalībnieces runā dažādos līmeņos, tāpēc, lai visas spētu saprast, svarīgi ir atrast vidusceļu. Dalībnieces visas vienā balsī apgalvo, ka tā ir valoda, taču viena no viņām pastāsta, ka izaicinājums ir dziedāt kori, kur dziesmas ir latviešu valodā, tas esot ļoti grūti, tomēr viņai patīk.

Janvare par savu kā vadītājas uzdevumu uzskata radīt drošu vidi, lai dalībnieces justos labi. Viņa ir priecīga novērot, ka dāmas ir atvērtas un cenšas pārvarēt runāšanas barjeru, nebaudoties un nekautrējoties pateikt kaut ko nepareizi, jo visas ir kopā, lai palīdzētu un palabotu. Dalībnieces ir pateicīgas, ka tikušas sadzirdētas un ir iespēja mācīties runāt latviešu valodā.

Avots: Ventas Balss

Datums: 03.03.2026

IZMANTO BIBLIOTĒKAS PIEDĀVĀTĀS IESPĒJAS!

Laikā, kad drukāto izdevumu cenas strauji pieaug, piekļuve kvalitatīvai un daudzveidīgai informācijai daudziem ir sarežģīts izaicinājums.

Šajā kontekstā bibliotēkām ir īpaša nozīme – tās nav vairs tikai grāmatu izsniegšanas vietas, bet gan mūsdienīgi informācijas, kultūras un izglītības centri, kur ikviens – neatkarīgi no vecuma, izglītības vai interesēm – var atrast sev piemērotu piedāvājumu.

Bibliotēka – daudz vairāk nekā tikai grāmatas

Mūsdienu lasītājs bibliotēkā vairs neierodas tikai pēc jaunākā romāna, bet arī meklē iespēju strādāt vai mācīties ar datoru un internetu, piedalīties radošajās darbnīcās un lekcijās, apmeklēt izglītojošus un kultūras pasākumus, saņemt atbalstu digitālo pakalpojumu lietošanā, lasīt jaunāko presi vai vienkārši atrast mieru lasīšanai un domāšanai.

Dobeles novada Centrālā bibliotēka piedāvā bagātīgu un daudzveidīgu pakalpojumu klāstu:

- jaunākā literatūra visām paaudzēm (daiļliteratūra, dzeja, nozaru literatūra u. c.);
- Dobeles novada bibliotēku kopkatalogs – pieejama informācija par Dobeles bibliotēkas materiālu krājumu un informācija par pagastu bibliotēku krājumiem – <http://dobelesbiblioteka.lv/Alise/lv/home.aspx>;
- reģistrētiem lietotājiem 3td E-grāmatu bibliotēka un konts "Mana bibliotēka", kur var apskatīt izsniegto grāmatu sarakstu un termiņus, pagarināt nodošanas termiņus, rezervēt nepieciešamos izdevumus, sekot līdz rindai uz populārākajām grāmatām (autorizācijas datus var iegūt bibliotēkā vai reģistrējoties attālināti www.dobelesbiblioteka.lv);
- starpbibliotēku abonements – iespēju pasūtīt grāmatu no citām Dobeles novada bibliotēkām, Latvijas publiskajām bibliotēkām un Latvijas Nacionālās bibliotēkas;
- bezmaksas internets, datoru izmantošana, e-resursi;
- tikšanās ar Latvijā zināmiem cilvēkiem, izstādes, radošās darbnīcas, bibliotēkārās stundas;
- grāmatu Bibliomāts un grāmatu un žurnālu nodošanas iekārta (bibliotēka pieejama 24/7);
- digitālie pakalpojumi – latvija.lv, u. c. platformas;
- pielāgota literatūra – audiogrāmatas, grāmatas palielinātā drukā, vieglajā valodā;
- apmācības par digitālajiem rīkiem un e-pakalpojumiem, datora pamatprasmes, informācijas meklēšana, *Canva* dizains u. c.);
- jaunākā periodika – lasīšanai uz vietas vai līdzī ņemšanai (2025. gadā bibliotēkā pieejami 62 žurnāli, 5 laikraksti, 4 e-žurnāli);
- novadpētniecības materiāli, uzziņas un konsultācijas par novada vēsturi, kultūru, dzimtām;
- Bibliotēkas draugu klubiņš – lasītājiem un domubiedriem. Reizi mēnesī – tematiskas pēcpusdienas Bibliotēkas draugu klubiņā. Šī kopienu pulcē lasītājus, kuriem prieku sagādā grāmatu lasīšana, Dobeles novada kultūrvēsturisko vietu izziņāšana, dzīves, ceļojumu un piedzīvojumu stāsti. Klubs šoruden uzsāk jau trešo sezonu.
- grāmatu plaukts "Lasītājs – lasītājam", kur ikviens apmeklētājs var dalīties ar sev mīļām grāmatām un paņemt kādu citu lasīšanai. Tā ir brīva un demokrātiska iniciatīva, kas veicina grāmatu apriti, zaļo domāšanu un lasītāriju sabiedrību. Plaukts kļūst par kopienas lasītāju krājumu, ko bagātina paši iedzīvotāji;

Foto – no Dobeles novada Centrālās bibliotēkas arhīva

- datu bāzes (News.lv, Periodika.lv, LNB digitālā bibliotēka – filmas.lv, *Europeana*, Nacionālā enciklopēdija u. c.);
  - grāmatu un citu materiālu rezervēšana, nodošanas termiņa pagarināšana, zvanot pa tālruni 63781870 (Abonements), 63722175 (Bērnu un jauniešu nodaļa);
  - grāmatu piegāde mājās – lietotājiem ar kustības, redzes vai citiem funkcionāliem traucējumiem ir iespēja saņemt bibliotēkas pakalpojumu dzīvesvietā;
  - vieta mācībām – iespēja pildīt mājasdarbus un apgūt mācību vielu bibliotēkas grāmatu burvības gaisotnē;
  - galda un digitālās spēles.
- Visi pasākumi bibliotēkā ir bez maksas.

Maksas pakalpojumi:

- druka, kopēšana, laminēšana, iesiešana;
- grāmatu ievākošana;
- nozīmīšu izgatavošana;
- konferenču zāles noma pasākumiem.

Mūs meklē:

- sociālajos tīklos (*Facebook*, *Instagram*);
- afišās un plakātos pilsētā;
- drukātajos un digitālajos medijos;
- tīmekļvietnē www.dobelesbiblioteka.lv. Aicinām iesaistīties aptaujās, lai uzlabotu bibliotēkas darbu!

Bibliotēka šodien – tas ir resurss tavai izaugsmei, atpūtai un iedvesmai, kultūra un iespēja būt kopā.

Kontaktinformācija

Abonements – 63781870.
Pakalpojumu nodaļa – 63781871.
Bērnu un jauniešu nodaļa – 63722175.
e-pasts: biblioteka@dobeles.lv.
Tiekamies bibliotēkā!

Dobeles novada Centrālā bibliotēka

Avots: Dobeles Novada Ziņas

Datums: 19.03.2026

Pašvaldība gaida atbildi no potenciālā bibliotēkas vadītāja

INGA KARPOVA

VALKAS NOVADĀ. Risinot aktuālo jautājumu saistībā ar novada Centrālās bibliotēkas vadītāja amatu, pašvaldība izteikusi piedāvājumu kādam no pašvaldības darbiniekiem. Kuram, to gan pašvaldības izpilddirektors Valdis Šaicāns neatklāj. Viņš skaidro, ka atbildi pašvaldība saņems nākamnedēļ. Ši iemesla dēļ no mājaslapā www.valka.lv publicētā vakanču saraksta ir izņemts paziņojums par konkursu uz novada Centrālās bibliotēkas vadītāja amatu.

"Pašvaldības izsludinātajā konkursā uz šo amatu nepieteicās neviens kandidāts. Pārskatot pašvaldības iekšējos resursus, atradām iespējamo vadītāja amata kandidātu. Gaidām viņa atbildi. Pašvaldības vēlmes atrast jaunu speciālistu neīstenojās, tāpēc bija jāpārskata iekšējie resursi," skaidro V. Šaicāns. Viņš atklāj, ka potenciālais vadītājs nav no pašreizējiem bibliotēkas darbiniekiem, bet gan citas jomas pārstāvis.

"Ja viss īstenosies, kā tas ir iecerēts, pārsteigums būs pozitīvs," sola izpilddirektors.

Pašvaldība izsludināja konkursu uz šo amatu 20. februārī. "Ziemeļlatvija" atgādina, ka līdzšinējo Centrālās bibliotēkas direktori Lāsmu Egli šajā amatā apstiprināja aizvadītā gada 29. decembra domes sēdē. Tātad viņa šajā amatā nostrādāja vien nepilnus divus mēnešus. Pašvaldība sola jaunajam vadītājam stabilu atalgojumu 1250 eiro mēnesī pirms nodokļu nomaksas un apmaksātu papildatvaļinājumu.

Avots: Ziemeļlatvija

Datums: 10.04.2026

Bibliotēkā seniori apgūst digitālās prasmes

MARTA FOGLE

Katru nedēļu Ventspils bibliotēkas Reģionālajā mācību centrā satiekas seniori, lai Tastatūras skolā apgūtu digitālās prasmes. Nodarbībās dalībnieki apgūst datorprasmes, lai labāk izprastu mūsdienu digitālo vidi.

Pirmdienas rītos nu jau vairākus gadus bibliotēkā ierodas seniori, lai kopīgi apgūtu aktuālas zināšanas darbam ar datoru un telefonu. Dārnas uz nodarbību ierodas smaidīgas un čalojošas, taču, kad apspējas pie datoriem, telpa kļūst klusa un jūtama koncentrēšanās darbam. Burtnīcās rūpīgi tiek veikti pieraksti.

«Seniori, kuri apmeklē nodarbību, nu jau ir apguvuši dažādas digitālās prasmes,» stāsta mācību centra un nodarbību vadītāja Vita Ozola. Viņa uzsvēr, ka dalībnieki cits citam palīdz, pastāsta un dalās savā pieredzē. Nodarbību vadītāja paskaidro, ka nosaukumā uzsvērtā tastatūra, nevis dators: «Bieži vecākus cilvēkus datori mēdz kaitināt, tāpēc ka pie datora jūtas neveikli, pietrūkst roku treniņa, pirkstu veidības, līdz ar to ir lēnāki un nospiež ne to, ko vajadzēja, paliek dūsmīgi un datoru vairs negrib redzēt.» Nodarbība tiek uzsākta ar rakstīšanas vingrinājumiem, to laikā tiek iekustināti un ievingrināti pirksti. Vingrinājumi tiek veikti aptuveni 10 minūtes, kamēr ir saglabājusies koncentrēšanās, tiek pielieto programma, kas kontrolē, lai ne-

izlaistu burtus. Tas ir tā sauktais aklās rakstīšanas treniņš, kur burti tiek ievadīti pēc parauga.

Nodarbību vadītāja atzīst, ka ir dalībnieki, kuri mācībā pievienojas, lai pavigrinātos praktiski apgūt tehniskas lietas, bet tiek skatīti arī bibliotēkas resursi, piemēram, *periodika.lv*, kur var lasīt vecos laikrakstus. Sekot līdz nodarbību saturam var izveidotā sarakstes grupā, kurā dalībnieki iepriekš uzzina plānotās tēmas, lai katrs varētu izvērtēt, vai konkrētā nodarbība ir aktuāla. «Par tēmām mēdzam vienoties. Iepriekšējā reizē atkārtojām, kā lietot *eParakstu*, jo tas ir aktuāli, kā arī regulāri strādājam ar bilžu kārtošānu, jo tam ir vajadzīgas daudz prasmes,» norāda Ozola.

Bibliotēkai ir izveidojusies sadarbība ar Jauniešu māju – angļu valodas nodarbības no 31. marta otrdienās plkst. 16. Mācības vadīs *Attīstības fabrika* Eiropas Solidaritātes korpusa ārzemju brīvprātīgā Mišela no Ukrainas, kura palīdzēs senioriem apgūt angļu valodas pamatus. Plānots viņu pieņemt arī *Tastatūras skolai*, jo, izmantojot tehnoloģijas, bieži nākas saskarties ar angļu valodas termi-

Foto: Marta Fogele

Tastatūras skolas dalībnieki darbojas ar aizrautību.

niem, piemēram, *enter* un *cancel*. Lai nebūtu apmulsma par kādu negaidītu paziņojumu, valoda senioriem palīdzētu justies drošāk. Uz nodarbību ieradusies dalībnieki saka, ka izaicinošākais ir atcerēties daudzās darbības un informāciju, jo prasmes netiek pielietotas ikdienā. Viņi stāsta, ka pietiekas, jo netiek līdzī straujajai tehnoloģiju attīstībai, taču lepojas, ka, salīdzinot ar pārejiem sava vecuma cilvēkiem, apgūti ir ļoti daudz. «Skolotāja man iemācīja *eMobile*, taču tas netiek izmantots katru dienu, tāpēc pēc laika zināšanas ir jāatsvaidzina,» uzsvēr viena no dalībniecēm un atzīst, ka

vēlētos, lai nodarbībās iesaistītos vairāk dalībnieku. Šobrīd mācības apmeklē deviņi cilvēki.

Tā kā tehnoloģijas mēdz būt neprognozējamas un informācija var pazust, nodarbībās apgūst zināšanas, kā izveidot grāmatzīmītes, izlases u. c. Tāpat nodarbībās pēta un māca programmu atjau-

nināšanu, kā arī veicina izpratni par digitālās vides drošību. Vadītāja ar senioriem pārrunā dažādus krāpniecības gadījumus, lai viņi justos drošāk un izvairītos no nepatīkamām situācijām.

- Nodarbībām aicināts pieteikties jebkurš interesents, un tās notiek pirmdienās plkst. 11 Galvenajā bibliotēkā, Akmeņu ielā 2.
- Plašāku informāciju par pieteikšanos šīm nodarbībām, kā arī citiem Ventspils bibliotēkas Reģionālā mācību centra piedāvātajiem pakalpojumiem varat iegūt, zvanot pa tālr. 26603666.
- Pieejamas arī individuālas konsultācijas un citas nodarbības.

Avots: Ventas Balss

Datums: 27.03.2026

Pēti dabu kopā ar bibliotēku! Radošās dabas piezīmju darbnīcas Piņķos

Mārupes novada bibliotēkā Piņķos šogad sešu mēnešu garumā notiek izziņošu un radošu nodarbību cikls, pulcējot interesentus, kuri vēlas labāk iepazīt dabu un attīstīt novērošanas prasmes.

Dabas piezīmes (angļu val. *nature journaling*) apvieno dabas novērojumus, pierakstus un zīmējumus. Šī pieeja palīdz pievērst uzmanību dabas procesiem un to detaļām, vienlaikus attīstot radošumu un pētniecisku domāšanu.

Programmas mērķis ir veicināt sabiedrības interesi par dabu, iās izpētīt un bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu, kā arī par šīm tēmām pieejamo literatūru. Nodarbības stiprina bibliotēku kā kopienas tikšanās vietu, kur pieejamas izglītojošas un radošas aktivitātes dažādām paaudzēm.

Nodarbības bibliotēkā un dabā

Nodarbības notiek divas reizes mēnesī bibliotēkas telpās un tuvākajā apkārtnē. Katras nodarbības laikā dalībnieki iepazīst konkrētā dabas tēmu, izmanto bibliotēkas krājuma pieejamās grāmatas un

praktiski veido savas dabas piezīmju pierakstus, zīmējot un pierakstot novērojumus.

Programma paredz arī tikšanos ar dabas jomas ekspertiem, piemēram, Latvijas Nacionālā dabas muzeja un Latvijas Debas fonda pārstāvjiem, kuri dalīsies zināšanās par dabas daudzveidību un tās aizsardzību. Sadarbībā ar pašvaldības Attīstības un plānošanas pārvaldi notiek sarunas arī ar Babītes dabas lieguma dabas aizsardzības plāna izstrādātājiem par ekspertu iesaisti dabas piezīmju nodarbībās.

Nodarbības vada pieredzējuši Montessori pedagogijas skolotāja un dabas piezīmju entuziaste Guna Petermane, kura apgūst dabas piezīmju pasniegšanas metodiķu "Wild Wonder Foundation" izglītības programmu.

Kā notiek "dabas piezīmes"

Pirmajās nodarbībās dalībnieki iepazīs ar dabas piezīmju veidošanas principiem un izmēģināja vienkāršu dabas objektu skicēšanu. Viena no nodarbībām bija veltīta

sūnu un ķerpu izpētei. Dalībnieki pētīja to formas, krāsas un faktūras, izmantojot gan bibliotēkas grāmatas, gan novērojumus dabā pie koku stumbriem un uz zemes. Vēlāk redzētais tika fiksēts zīmējumos un piezīmēs. Citā nodarbībā uzmanība tika pievērsta koku pumpuriem un zariem ziemas periodā. Dalībnieki salīdzināja dažādu koku zarus un pumpurus, mēģināja noteikt koku sugas bez lapām un veica novērojumus bibliotēkas apkārtnē.

Kas paredzēts turpinājumā

Dalībnieki pievērsīsies dažādām dabas tēmām – pumpuriem un asniem pavasarī, putnu migrācijai, dzīvnieku daudzveidībai, ūdens ekosistēmām, kukaiņu un augu savstarpējai mijiedarbībai. Interesenti aicināti pievienoties jebkurā nodarbībā.

28. martā plkst. 11.00 notiks izbraukuma nodarbība kopā ar Latvijas Nacionālā dabas muzeja Botānikas un mikoloģijas nodaļas vadītāju Lauru Mikelsoni-Šteiku. Dalībnieki dosies uz Babītes ezera lieguma teritoriju, kur uzzinās, kā muzejā tiek

vākti, sagatavoti un saglabāti dabas priekšmeti, kā veidojas kolekcijas un kā saudzīgi un pareizi izveido savu herbāriju. Nodarbības laikā dalībnieki veidos arī dabas piezīmes dabā. Satikšanās vieta būs Mārupes novada bibliotēkā (Piņķos, Jūrmalas ielā 14A), transports uz lieguma teritoriju un atpakaļ tiks nodrošināts. Bērni nodarbībā var piedalīties kopā ar vecākiem, bet šajā nodarbībā vietu skaits ir ierobežots, tāpēc aicinām pieteikties bibliotēkā klātienē vai zvanot uz tālruna numuru 28644949.

Vasara – patstāvīgai dabas vērošanai

Pēc jūnija nodarbību cikla būs pārtraukums, lai dalībnieki varētu izmantot iegūtās prasmes pašstāvīgi – vērot dabu un turpināt veidot savas piezīmju klades.

Rudenī darbs dabas piezīmju veidošanā atsāksies. Varēs dalīties ar vasaras laikā gūtajiem novērojumiem, un būs iespēja sagatavot dalībnieku dabu ceļojošo izstādi Mārupes novada bibliotēkā un filiālēs.

Radošās dabas piezīmju darbnīcas tiek īstenotas ar projekta "Dabas lieguma "Babītes ezers" dabas aizsardzības plāns" (Nr. 2.2.3.3/2/24/A/001), kas īstenots atbilstoši Eiropas Savienības kohēzijas politikas programmas 2021–2027. gadam 2.2.3. specifiskā atbalsta mērķa "Uzlabot dabas aizsardzību un bioloģisko daudzveidību, "zaļo" infrastruktūru, it īpaši pilsētvidē, un samazināt piesārņojumu" 2.2.3.3. pasākumu "Pasākumi bioloģiskās daudzveidības veicināšanai un saglabāšanai", atbalstu.

Aicinām sekot līdzi jaunumiem bibliotēkas "Facebook" lapā, "instagram" kontā (@marupesnovadabiblioteka) un tīmekļvietnē www.marupe.lv.

Lasi, domā, audz – kopā ar Mārupes novada bibliotēku!

Mārupes novada bibliotēka

Avots:

Datums:

Šonedēļ Tukumā norisinās Literatūras nedēļa. Kā un kādu literatūru jūs "patērējat"?

Gita (grāmatas lasis, kad bus vairāk laika):

– Godīgi sakot, man nav laika par to – par lasīšanu – īsti domāt. Nesmu liela grāmatu lasītāja, bet skolas laikā to darīju un ar lielāko prieku. Atceros, ka man patika lielā, biezā Annas Brigaderes grāmata – triloģija «Dievs, daba, darbs», un man tā grāmata vēl mājās ir. Kas zina, varbūt es to vēlreiz pārlasīšu. Un ne tikai tā – ir arī «Briznumzemes» pasaku grāmatu sērija un daudzas citas. Bet, ja runājam par lasīšanu kā tādu, šobrīd tā notiek pamatā internetā – palasu aktuālos jaunumus.

Māriete (novadniece):

– Jā, ziemā lasu grāmatas internetā. Feisbukā paskatos, kas ir jauns, un, ja kaut kas teinterese, atnāku uz bibliotēku un to paņemu izlasīt. Pašai tuvāki ir vēsturiskie romāni. Lai gan tehnoloģijas attīstās un cilvēki šķietami vairs nelsa grāmatas, tomēr bibliotēkā vienmēr ir kāds, kas meklē kādu grāmatu, un tie nav tikai pieaugušie, tie ir arī bērni un jaunieši. Vasarā grāmatu lasīšana izpaliek, – tā kā esmu no laukiem, tam neatliek laika.

Marika (lasa ziņas):

– Man nepatīk lasīt grāmatas, bet es palasu aktuālās ziņas... To gan vairāk sanāk darīt internetā – tas tāds *fiksaīss* variants. Bet, runājot par lasīšanu kopumā, jā, tā arī bērnu vidū paliek arvien nepopulārāka – negrib bērni lasīt, bet, ja kaut ko lasa, tad internetā īsus tekstiņus. Un zinu pēc pieredzes, ka tās n-tās grāmatas, kas ir obligātās literatūras sarakstā, lielai daļai bērnu izlasīt ir problēma. *Pa lielam* zēl, ka literatūra grāmatu formā izzūd no bērnu vēlmēm, viņi bieži vien labāk izvēlas tekstu noklausīties. Un varbūt tas arī ir

viens no veidiem, kā saglabāt dzīvas pasakas un stāstus. Savā ziņā bērns tāda veidā arī pilnveido savu vārdu krājumu, trenē atmiņu un koncentrēšanās spējas.

Leide (tukumniece):

– Jā, man patīk lasīt, un es vairāk izvēlos psiholoģijas un filozofijas grāmatas. Par sabiedrības lasīšanas tendencēm gan nemācēšu spriest, jo uz bibliotēku neeju, es vairāk izvēlos grāmatas iegādāties pati. Katru vakaru vismaz vienu stundu veltu lasīšanai, un, manuprāt, tas ir pilnībā pietiekoši.

BAIBA REINSONE

Avots: Neatkarīgās Tukuma Ziņas
Datums: 10.04.2026

Aicina uz tikšanos ar Dzintaru Tilaku un Viju Kilbloku

Piektdien, 17. aprīlī, pulksten 16 Raunas bibliotēkā norisināsies tikšanās ar Dzintaru Tilaku un apgāda "Zvaigzne ABC" vadītāju Viju Kilbloku.

Dzintars Tilaks ir latviešu rakstnieks un Latvijas Radio (LSM) darbinieks. Pazīstams kā Latvijas Radio raidījumu vadītājs, šobrīd Radioteātra producents un grāmatu autors pieaugušajiem un bērniem.

Vija Kilbloka ir latviešu uzņēmē-

ja un grāmatizdevēja, grāmatu apgāda "Zvaigzne ABC" īpašniece un valdes priekšsēdētāja, sniegusi nozīmīgu ieguldījumu bērnu un jaunatnes literatūras attīstības sekmēšanā un bērnu lasītvešanas veicināšanā, ko aktīvi turpina joprojām.

"Laipni gaidīti visi interesenti," uz iedvesmojošu un sarunām bagātu pēcpusdienu kopā ar grāmatu draugiem aicina Santa Andersone, Raunas bibliotēkas vecākā bibliotekāre. ☑

— Ilze Fedotova

Avots: Ziemeļlatvija
Datums: 10.04.2026

“Dzeja manā sirdī” pasākums Andrupenes pagasta bibliotēkā, sadarbībā ar Skaistas pagasta bibliotēku

Lai pievērstu plašāku sabiedrības uzmanību dzejai, veicinātu dzejas lasīšanu un dalīšanos tajā ar citiem, 21. martā tiek atzīmēta Pasaules dzejas diena. Bibliotēkas apmeklētāji tiek aicināti sacerēt dzejoli, vai pārakstīt mīlākā dzejnieka dzejas rindas un dāvināt cilvēkam, kuru vēlies iepriecināt.

Lai veicinātu lasītāju interesi par dzeju, 24. martā Andrupenes pagasta bibliotēkā notika pasākums “Dzeja manā sirdī”. Pasākumā izskanēja gan pasaules, gan

vietējo autoru darbi, īpaši godinot dzejniekus – mūsu novadniekus.

Lasītāju tikšanās ar Skaistas pagasta bibliotēkas vadītāju Gunitu Purviņu Bebrīšu. Gunita arī pati ir iemēģinājusi roku dzejas rakstīšanā. Sākumā Gunita nedaudz pastāstīja, kā no Vidzemes puses ir nonākusi pie mums Latgalē, kur tagad ir viņas ģimene un mājas.

Gunita ar izjustu mīlestību stāsta par savu dzimto vietu, Ergļu novada Jumurdas pagastu. Jau no bērnības gadiem viņa raksta dzeju, iedvesmojoties no izcilās grafīkes, ilustratores un iemīļotās bērnu grāmatu autore Margaritas Stārstes darbiem, kā arī citu latviešu autoru dzejas rindām. Pasākuma dalībniekus iepazīstina ar pašas rakstītu, zīmētu un iesietu grāmatiņu, kura tapusi jaunības gados. Kā pati Gunita smeļ “viņas pūra lādes kultūrvēsturiska relikvija”. Jau skolas laikā Gunita piedalās un tiek iesaistīta dažādos pamatskolas rīkotajos pasākumos - dzied, dejo, spēlē teātri, zīmē. Piedalās daiļlasītāju konkursā, kur iegūst godalgoto pirmo vietu. Gunitai bija ļoti ļoti skolotāji, kuri mācīja visu darīt ar lielu mīlestību, pacietību, pateicību un no sirds. Tas ticis iesauzdzināts arī viņas ģimenē jau no bērnības.

Studējot Jelgavā un Rīgā, dzejas rakstīšana pamesta novārtā. Nodibinot ģimeni, Gunita atsāk rakstīt dzeju. Kā

pati saka “kad ir iedvesma, tad top māksla. Tā ir kā sevis izzināšana un pie reizes meditācija”.

Pirmais dzejolis, kuru uzraksta pēc ilgiem laikiem, ir dzejolis “Krāslava”. Šo dzejoli 2021. gadā Gunita iesniedz literārā konkursā „Es tevi, mana pilsēta, tā mīlu...”.

2023. gadā literāro darbu konkursā “Krāslavas pilsētai – 100” Gunita iesniedz savu dzejoli “Vai atceries?”. Un 2023. gada maijā Krāslavā, Muzeju nakts pasākumā prezentē savu literāro darbu.

Tzusti un sirsnīgi pasākuma laikā Gunita lasa savus dzejoļus: “Jumurda”, “Mātei”, “Krāslava”, “Vai atceries”, “Skaistā”, “Rudens”, “Sai lietainā laikā”, “Sapņi”, “Majis”.

Sirsnīgie dzejoli iesilda klausītāju sirdis. Lai radoša dzirksts un dzejojot prieks arī turpmāk!

Beneventa RAČINSKA, Andrupenes pagasta bibliotēkas vadītāja
Autora foto

Pavasara vēsmas un radošums Krāslavas Senioru skolā: “pavasara ziedu dārzs” Krāslavas novada bibliotēkas telpās

Šī gada 26. martā Krāslavas novada bibliotēkas telpās norisinājās iedvesmojoša radošā darbnīca “Pavasara ziedu dārzs”, kas pulcēja kuplu pulku Krāslavas Senioru skolas dalībnieku. Pasākums kļuva par īstu pavasara ieskandināšanu, apvienojot radošu darbošanos ar kopības sajūtas stiprināšanu.

Jau ienākot bibliotēkas kokolstāvā, apmeklētājus sagaidīja īpaša atmosfēra – telpās skanēja maiga pavasara dārza melodija ar putnu dziesmām, kas ļāva uz mirkli aizmirst ikdienas steigu un pilnībā nodoties mākslinieciskajam procesam. Darbīcu prasmiņi un ar lielu sirsnību vadīja Krāslavas novada bibliotēkas bibliotekāre Gunita Purviņa - Be-

brīša.

Rūpējoties par pirmssvētku noskanu, Gunita katram dalībniekam bija sagatavojusi personīgu dāvanu – gaumīgu, zaļu groziņu, kurā slēpās šokolādes zakēni un oliņas. Gunitas vadībā seniori apguva kreppapīra ziedu veidošanas tehniku, ar pacietību un rūpību radot krāšņus ziedus dažādās krāsās, ar kuriem papildināja savus groziņus.

Pusotru stundu ilgā nodarbība aizritēja siltā un radošā gaisotnē. Kā atzina paši dalībnieki, šādi brīži ne tikai sniedz jaunas prasmes un radošas idejas, bet, galvenokārt, piepilda ar pozitīvām emocijām. Kopīga darbošanās stiprina to īpašo saikni, kas izveidojusies starp Krāslavas Senioru

skolas dalībniekiem, ļaujot justies piederīgiem un novērtētiem.

Pašu rokām radītie krāšņie ziedi groziņos tagad piecēs seniorus viņu mājās, kalpojot par

mīlu atmiņu no kopā pavadītā laika vai kļūstot par sirsnīgu dāvanu tuviniekiem gaidāmajos svētkos.
Ilona CABULE,
Krāslavas novada biblio-

tēkas
Datortīkla un datorsistēmu administratore
Autore un Tatjanas AZAMATOVAS foto

Avots: Ezerzeme

Datums: 02.04.2026

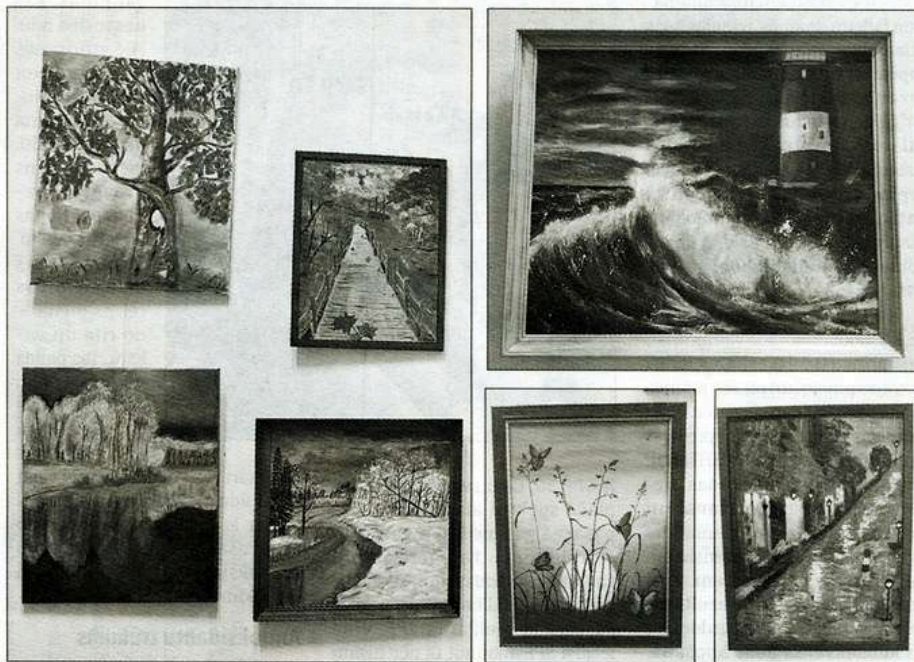
Dvēsele runā krāsu un noskaņu valodā

ZANE BIKOVSKA

Krāsa, gaisma un sajūtas – tas ir ceļš, pa kuru lubāniete LILIJA AUMELE nonākusi līdz savai gleznošanas pasaulei. Lai gan interese par mākslu viņā mājopusi jau kopš bērnības, tikai nesen šis aicinājums pārtapis nopietnā aizrautībā. Tagad viņas darbi apvieno gan dabas skaistumu, gan dziļus, garīgus pārdzīvojumus, kas skatītāju uzrunā bez vārdiem.

– Interese par gleznošanu mani dzīvojuši jau kopš bērnības. Toreiz nebija tādas mākslas skolas, taču zīmēt man ļoti patika. Pēc skolas atnākot mājās, zīmēju portretus ar zīmuliem, krāsas neizmantoju. Taču nopietni gleznot aizsāku pirms diviem gadiem. Mana vēlme gleznot bija tik liela, ka sāku interesēties, vai Lubānā ir tāda iespēja. Bērni var gleznot mākslas skolā, bet kādas iespējas ir pieaugušajiem? Sarunā ar Sandru Valaini uzzināju, ka Lubānā ir gleznošanas studija. Sāku to apmeklēt, iepazīnu, kā darboties krāsām, jo līdz šim tādu iespēju man nebija. Kad gleznoju, es tajā visā dzīvoju un pilnībā atslēdzos no visa, kas notiek apkārt – neko nedzirdu un nepamanu, – stāsta Lilija.

Viņai ļoti patik iemūžināt dabas skatus un ainavas, bet interese ir arī par garīgām lietām. Lubānas pilsētas bibliotēkā līdz 29. maijam apskatāma Lilijas gleznu izstāde „Stāsti bez vārdiem”, un starp šīm gleznām ir dažas ar garīgu un simbolisku vēstījumu. Vienā no tām meitene lūdžas, savukārt otrā puisis noieties ceļos, un tas ir gluži kā dvēseles kļiedziens. Vēl kādā gleznā attēlota bāka un jūra, un arī uz šo gleznu var skatīties caur garīgo prizmu. Lilija ar Lubānas bibliotēku sadarbojas jau sen. Bibliotēkas vadītāja Ingūna Kaņepone allaž priecājas, ja kāds piedāvā vai piekrīt izlikt savus darbus apskatei, bet šoreiz viss sanācis gluži vai netišām. Kāda gleznošanas studijas dalībiece bibliotēkai iedevusi savas fotogrā-

Lilija Aumele savās gleznās galvenokārt atspoguļo dabas skaistumu – tajās redzamas gan mierpilnas ainavas, gan smalki izjustas dabas noskaņas, kurās īpaša uzmanība ir pievērsta krāsu saskaņai un gaismas spēlēm.

Foto – INGŪNA KAŅEPONE

fijas, un Lilija pa jokam teikusi: „Tad jau man arī savas gleznas jāizliek.” Bibliotēkas vadītāja uzreiz piekritusi, un tā nu skaistie mākslas darbi rotā grāmatu krātuves telpas.

Lilijas mīļākais gadalaiks ir pavasaris, taču iemūžināt gleznās viņai patik visus. Kad saplauks un saziēdēs koki, taps nākamā glezna. Kopš Lilija pievērsās gleznošanai, tapušas jau divdesmit trīs gleznas. Vairāk laika gleznošanai atliek gada tumšajā posmā – rudenī un ziemā. Protams, plenēros, tiekoties ar citiem māksliniekiem, gleznas top brīvā dabā.

– Jau pirms vairākiem gadiem, kad ar viru braucām cauri Cēsvinei, teicu, cik ļoti gribu uzgleznot Cēsaines pili. Un šis mazais sapnis ir piepildījies – pirmajā gadā, kad pievienojos gleznošanas

studijai, kopā ar māksliniecēm no Rīgas braucām plenērā uz Cēsivaini un man izdevās iemūžināt pili gleznā. Biju tik ļoti priecīga! Šī pils ir ista pērle! Plenēros pavadām nedēļu un zīmējam tikai to, ko uz vietas redzam.

Šad tad mēdzu gleznās attēlot to, ko redzu fotogrāfijās, tā teikt – pārzīmēju. Piemēram, jau minētā glezna ar bāku un bangojošo jūru ir tapusi, skatoties uz fotogrāfiju. Virs izdrukā foto, un es nododos gleznošanai. Kur gan dabā tādu skatu redzēsi? Tikai fotogrāfijā! Kad atrodu internetā bildi, kas mani uzrunā, iemūžinu to gleznā. Pamats tiek ņemts no foto, taču vienmēr cenšos gleznās ielikt savas izjūtas, kā es to saskatu. Gleznojot esmu prom no visa, bet tuvāk sev, – skaidro Lilija Aumele.

Katras gleznas tapšanas laiks

atkarīgs gan no konkrētā mākslas darba lieluma, gan no tā, kāda tobrīd ir iedvesma. Dažas gleznas radītas vairāku mēnešu garumā, bet citas pabeigtas dažās dienās. Gleznojot Lilija vienmēr sevi izdzīvo katru stāstu. Lai ķertos klāt darbam, jābūt labai sajūtai un dvēseles stāvoklim.

– Ja neesmu kādu laiku gleznojusi, pirksti gluži vai niez ņemt rokās otu. Kad pamanu, ko vēlos gleznot, uzreiz to sāku darīt, apstāties vai atlikt nevar. Pie malas nolieku visus pārējos darbus. Tas var notikt pat vakarā. Esmu mēģinājusi zīmēt ar parasto oglīti, tas ir viegli, jo var ar pirkstiem izpludināt, izdzēst, ir viegli veidot ēnas. To arī apguvu gleznošanas studijā. Mēģināju arī ar eļļas krāsām, taču pie šīs tehnikas jāpierod, tas nav tik vienkārši.

Avots: Stars

Datums: 10.04.2026

Fotogrāfijās atdzimst pirmā Latvijas brīvvalsts

Smiltenes bibliotēka saviem apmeklētājiem piedāvā jaunu izstādi "Kur zeme satiek sirdi: Latvija Arnolda Oskara Pirro fotogrāfijās".

Izstāde ir veltīta fotogrāfa Arnolda Oskara Pirro 145. dzimšanas dienai. Ekspozīcijā ir apkopotas unikālas fotogrāfijas, kurās Arnolds Oskars Pirro iemūžinājis dažādas Latvijas vietas, pilsētas un ainavas pirms Otrā pasaules kara.

"Arnoldu Oskaru Pirro zinām kā fotogrāfu, kurš visu savu mūžu, godprātīgi strādājot un fotografējot Smiltēni, iemūžinot iedzīvotājus un viņu sadzīvi gan priekos, gan bēdās, radījis unikālas kultūrvēsturiskas liecības par mūsu pilsētu un cilvēkiem no pagājušā gadsimta sākuma

līdz aizvadītā gadsimta četrdesmito gadu beigām," stāsta Alda Liuke, Smiltenes bibliotēkas vecākā bibliotekāre.

Viņa uzsver, ka šī izstāde ir veltījums ne tikai Arnolda Oskara Pirro radošajam mantojumam, bet arī pagājušā gadsimta trīsdesmito gadu Latvijai. Tā atklāj mūsu zemi laikā, kad tās pilsētas, ielas un lauku ainavas vēl tikai veidoja savu mūsdienu seju. Katrs kadrs ir kā vēstures fragments, kas ļauj skatītājiem ielūkoties pagātnes Latvijā un sajūst tās īpašo noskaņu.

"Fotogrāfijas ne tikai dokumentē vēsturisku laikmetu, bet arī aicina apmeklētājus no jauna ieraudzīt Latvijas vietas, kuras ir nozīmīgas mūsu kultūras mantojumā. Tā ir iespēja uz brīdi apstāties, ielūkoties

pagātnē un sajūst Latvijas skaistumu," apmeklēt izstādi aicina Alda Liuke.

Izstāde "Kur zeme satiek sirdi: Latvija Arnolda Oskara Pirro fotogrāfijās" Smiltenes bibliotēkā Dakteru ielā 27 apskatāma līdz 7. maijam bibliotēkas darba laikā. Savukārt Smiltenes bibliotēkā ceturtdien, 16. aprīlī, pulksten 16 notiks pasākums "Starp mirkli un mūžību", kas veltīts fotogrāfa Arnolda Oskara Pirro 145. dzimšanas dienai, atklājot viņa daudzpusīgo personību, piemēram aizraušanos ar mūziku, labās svešvalodu zināšanas un citus vaļaspriekus. Aicināts ikviens interesents.

"Arnolda Oskara Pirro lielākais sapnis bija krāsainās fotogrāfijas atbilstība," piebilst Alda Liuke.

— Sandra Pētersone

Avots: Ziemeļlatvija

Datums: 10.04.2026

Kā ierobežojums pārtop radošumā

OKSANA ĀBOLIŅA

No 1. līdz 30. aprīlim Ventspils Galvenās bibliotēkas izstāžu zālē būs skatāma fotokluba Kaktuss izstāde FRAME / RĀMIS, kas iezīmē septiņu gadu radošā ceļa posmu. Tajā seši autori piedāvā savu skatījumu uz šķietami ierobežojošu, bet vienlaikus arī iedvesmojošu konceptu – rāmi.

Izstādes centrā ir kvadrāts kā vienojošs formāts. Tas kalpo nevis kā robeža, bet kā apzināts izvēles instruments, kurā katrs fotogrāfs ieliek savu pieredzi, attieksmi un redzējumu. Melnbaltā fotogrāfija šajā gadījumā kļūst par valodu, kas attira attēlu no liekā, ļaujot izcelt gaismu, faktūru un telpu.

Izstādē piedalās seši autori – Ilze Ozola, Agnese Pastare, Artūrs Orbidāns, Kristaps Anškens, Gatis Ošeniņš un Krist

Kūla –, katrs ar četriem darbiem, kopumā veidojot 24 fotogrāfiju kolekciju. Lai gan radošajiem cilvēkiem ierasti raksturīga brīvība un robežu pārkāpšana, šoreiz izaicinājums bijis tieši pretējs – apzināti ielikt sevi rāmī.

Kā atzīst paši autori, tas nav bijis viegli. Fotokluba izstādes līdz šim nav veidotas klasiskā vai stingri noteiktā stilā, tāpēc šis projekts kļuvis par eksperimentu. Vienlaikus arī šis rāmis nav absolūts – izstādes darbi tiek in-

terpretēti telpiski, ģeometriski un konceptuāli, ļaujot saprast, ka robežas iespējams ne tikai pieņemt, bet arī pārveidot.

Izstādes veidotāji uzsver, ka dzīve pati par sevi notiek rāmos. FRAME / RĀMIS necenšas tos izskaidrot, bet gan piedāvā skatītājam iespēju tos ieraudzīt. Katrs darbs ir kā fragments vai apstāšanās punkts, kas applicina klātbūtni konkrētā mirklī.

Kopumā izstāde neveido stāstu ar sākumu un beigām. Tā drīzāk ir sajūtu telpa, kurā skatītājs var ienākt, apstāties un interpretēt redzēto sev nozīmīgā veidā. Tieši šī atvērtība un daudzslāņainība ir viens no izstādes būtiskākajiem aspektiem. FRAME / RĀMIS applicina, ka arī ierobežoju-

Fotokluba KAKTUSS izstādes atklāšana – 1. aprīlī plkst. 18 Ventspils Galvenās bibliotēkas izstāžu zālē.

mi var kļūt par radošu dzinuli. Un reizēm tieši drosme pieņemt rā-

mi ļauj ieraudzīt, cik plašas patiesībā ir iespējas ārpus tā.

Avots: Ventas Balss

Datums: 27.03.2026